

پیام آیت‌اله سید مجتبی حسینی خامنه‌ای به‌مناسبت تشییع و تدفین آقای شهید ایران صادر شد

بسم الله الرحمن الرحيم
السَّلامُ علیک یا ثارالله و ابنِ ثاره و الوتر المَوتور. السَّلامُ علیک و علی جدِّک و آبیک و اُمِّک و آخیک و المَعصومین من وُلدیک.

سلام بر امامی که ندای حیات‌بخش قیامش، پژواکی عظیم و پرتین از بعثت نبوی را تا اعماق دوردست تاریخ امتداد بخشید و از اثر آن انقلاب اسلامی ایران پدید آمد. انقلابی که از اساس حسینی بود و با شعار و مرام حسین ساخته شد و بالید. آقای شهید ایران هم با همین مرام رشد کرد. او حسینی بود، حسینی اندیشید، حسینی حرکت کرد، حسینی جهاد و مقاومت نمود، حسینی زیست، و حسینی خون خود را در راه مکتب حسین تقدیم کرد و به شهادت رسید. در زمهری حسینیان، کسانی هستند که وقتی در راه حسین و برای مکتب و مرام حسین علیه‌السلام، خونشان مظلومانه بر زمین میریزد، اَمّت اسلام به حرکت در می‌آید و آن زمان، به عاشورا و آن مکان، به کربلا مَتّصل می‌شود. حال هم همان شور حسینی، مَلّت ما را بعثت بخشیده و مکتب خمینی کبیر و خامنه‌ای شهید را جلوهای تازه داده است. این است آن غوغای حیات‌بخشی که انعکاس ندای مظلومیت حسین علیه‌السلام و ندای هَل مِن ناصرٍ یَصُرنِی او در ایران و پس از آن در عراق و سایر کشورها پیا می‌کند و زلزله در باطل می‌اندازد؛ و جا دارد به همین مناسبت

از حضور ده‌ها میلیون‌ی، اعجاب‌برانگیز، دشمن‌شکن و تاریخی مردم در شهرها و روستاهای ایران و عراق خصوصاً تهران، قم، نجف، کربلا، و مشهد صمیمانه قدردانی کنم.
مَلّت ما خونخواه حسین است. این مَلّت بزرگ سال‌ها فرزندان خود را در راه حسین و در جنگ با دشمنان حسین و مرام حسینی فدا کرد؛ و اینک هم خونخواه او و حسینیان زمان است. اکنون به پیشوای شهیدمان عرض میکنم: ای قَتیل مظلوم! ای مظلوم سرافراز! ای بنده‌ی صالح خدا! حال که با چشمان اشکبار و دل‌های شکسته با پیکر شما وداع میکنیم، با شما عهد می‌بندیم که مکتب شما را پاس بداریم و آن طریق مستقیمی که شما ترسیم کردید را با استقامت پیماییم و در این راه از سختی‌ها نهراسیم، و همچون شما به پِشارت و وعده‌های الهی دل ببندیم. عهد می‌بندیم که انتقام خون پاک شما و همه‌ی شهیدان این دو جنگ را از قاتلین جنایتکار و بی‌آبرو بگیریم. این انتقام، خواست مَلّت ما است و به‌طور حتمی باید صورت بگیرد. این جنایتکاران که فهرستی از صدر تا ذیل‌شان موجود است، آرزوی مرگی آرام و در بستر را با خود به گور خواهند برد. آنها باید بدانند که این امر، متوقّف بر وجود شخص من یا سایر مسئولان نیست. ما باشیم یا نباشیم، این مطلب محقّق خواهد شد و بزودی آحادی از آزادگان در سراسر دنیا هر یک بخشی از این مأموریت الهی را انجام خواهند داد. ای پدر شهید اَمّت، نوشیدن شهد شهادت که عمری در آرزوی آن بودید، گوارایتان باد. پوشیدن خلعت شهادت با بدنی که نشان‌ها از مادران زهرای اطهر و جدّتان اباعبدالله الحسین و ابالفصل العباس علیهم الصلاة و السّلام دارد، مبارکتان باشد؛ و شما‌ی همراهان مظلوم او که غافلگیرانه مورد هجوم دشمن قرار گرفتید و به شهادت رسیدید، خوشا به‌حالتان که اینک میهمان آن مولائی هستید که شاید بارها رأفت و لطف‌شان را درک کرده بودید. آن آقائی که باب رحمت الهی برای همه و بخصوص

ویژه

مردمان این سرزمین هستند، اینک میزبان شمایند و جوار امنشان خانه‌ی شما شده است؛ و شما‌ی سرور عالی مقام! ای بزرگوار! ای امام رئوف! یا ابالحسن الرّضا المرتضی که برترین صلوات خدا بر شما باد، اکنون جسم پاره پاره‌ی خادمی از خادمین حضرتان و عترت طاهره، پس از سال‌ها جدّ و جَهد و مجاهدتِ بی‌وقفه به همراه ابدان شهدایی از خانواده‌اش که هر یک یادآور شهیدی از شهیدان دشت کربلا است، در این خاک پاک می‌آرمند تا آن روزی که به امر الهی، خورشید عالم‌تاب، حضرت بقیه‌الله عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشّریف، از پس ابرهای غیبت بیرون آید و بر مردمان کروی خاکی، نور رحمت الهی را بتاباند که در آن روز که امید داریم خیلی زود برسد، ستارگانی از میان صدّیقین و شهدا و اولیاء، آن حضرت را همراهی خواهند کرد و امید داریم که آقای شهیدمان یکی از آنان باشد و بار دیگر صحنه‌هایی درخشان و ناب از مجاهدت و وفای به عهد اَلَسّت را به نمایش بگذارد و شاید این همراهان در آن روز هم او را همراهی کنند. ای مولای رئوف! آقایمان که همه چیزش را در راه شما صرف کرد و همراهان شهیدش را به شما و لطف و عنایت جنابتان می‌سپاریم تا همچنان که در حیات دنیوی خود از لطف شما بهره‌مند بودند، از این پس هم همانطور و بلکه بسیار بالاتر و بیشتر از آن برخوردار باشند.

در آخر، بار دیگر به سرورمان حضرت بقیه‌الله عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف تسلیت عرض میکنیم و از آن بزرگوار مهربان درخواست میکنیم که ادعیه‌ی زاکیه‌ی خود را متوجه آقای شهید ایران و همراهان شهیدش و همه شهدا بفرامایند و از حضرت حق جلّ و علا برای همه‌ی شهیدان علوّ در جات و برای بازماندگان ایشان صبر و اجر و برای مَلّت مظلوم ایران فتح و نصرت قطعی و قریب‌الوقوع طلب نمایند، ان‌شاءالله.

سید مجتبی حسینی خامنه‌ای

۱۸/ تیر/ ۱۴۰۵

جنوب نمی‌میرد؛ ایران قدرتمندتر می‌شود

و از بروز تنش‌های اجتماعی ثانویه جلوگیری شود. فراتر از همه این راهکارها، آنچه می‌تواند جامعه را در برابر بحران‌ها حفظ کند، تقویت سرمایه اجتماعی و همبستگی ملی است. مشارکت مردم در مدیریت بحران، شفافیت در توزیع کمک‌ها، و اعتماد متقابل میان دولت و جامعه، نقش کلیدی در کاهش تلفات انسانی و جلوگیری از فروپاشی اجتماعی ایفا می‌کند.

در نهایت، مردم ایران جنوب و شمال نمی‌شناسند؛ برایشان تمام خاک این سرزمین، عزیز و مقدس است. ارتش سلحشور و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، با تکیه بر تجربه گران‌بهای دفاع مقدس و قدرت بازدارندگی موشکی و دریایی، همچون کوهی استوار در برابر هرگونه تجاوز ایستاده‌اند و اجازه نخواهند داد حتی وجبی از خاک کشور به دست دشمن بیفتد. این نیروهای مسلح، با پشتیبانی مردمی بی‌نظیر، نه تنها از مرزهای جغرافیایی، بلکه از هویت ملی و ارزش‌های انقلابی نیز حراست می‌کنند. حملات وحشیانه، هرچند زیرساخت‌ها را هدف می‌گیرد، اما سببیت و بی‌رحمی دشمن را آشکار می‌سازد و عزم مردم را برای دفاع از میهن دوچندان می‌کند. تاریخ گواه است که هر متجاوزی که به ایران چشم طمع دوخته، جز ذلت و شکست نصیبی نبرده است. مردم جنوب، با همان غیرت و شهامت بی‌نظیری که در هشت سال جنگ تحمیلی درخشیدند و با تقدیم ده‌ها هزار شهید، جانباز و آزاده، حماسه‌های ماندگاری را خلق کردند، امروز نیز ثابت می‌کنند که ایران تنها یک کشور در میان نقشه جغرافیا نیست؛ بلکه یک حماسه همیشگی است که در دل هر ایرانی آزاده، جاری و ساری است. در روزهای آینده، دشمن بار دیگر شکست راهبردهای خود را نظاره‌گر خواهد شد و ایران سربلند، با وحدت ملی، ایمان راسخ و رهبری مدبّرانه، از این آزمون نیز سرفراز بیرون خواهد آمد. درود بر مردم دلاور جنوب، درود بر ارتش غیور، درود بر سپاه فداکار، و درود بر ایران جاویدان و انقلاب اسلامی که همواره مایه افتخار و مباهات این مرز و بوم است. ■

■ سید کاظم حسینی

تصور می‌کند، با حمله به زیرساخت‌ها در این مناطق می‌تواند به اقتصاد کشور لطمه بزند، اما غافل از اینکه این حملات، علاوه بر خسارت‌های مادی، وحدت و همبستگی ملی را تقویت می‌کند. آنچه دشمن نمی‌داند، این است که این سختی‌ها، هرچند تلخ و جانکاه، مردم را از پای در نمی‌آورد؛ بلکه آنان را در دفاع از کیان کشور مصمم‌تر می‌کند. تجربه دفاع مقدس به‌خوبی نشان داد که ایرانیان در بحران‌ها، با اتکا به همت جمعی و سرمایه اجتماعی، از دل ویرانی‌ها، امید می‌آفرینند. در جنوب ایران، فرهنگ دریانوردی و کار سخت، نسلی را پرورش داده که به سختی‌ها عادت دارد و هرگز در برابر طوفان‌های سیاسی و نظامی سرخم نمی‌کند؛ صیادان خلیج‌فارس، لنگربانان بندرعباس، کارگران پتروشیمی عسلویه و کارگران صنعت نفت در خارک، همگی نمادهای مقاومتی هستند که در سخت‌ترین شرایط، دست از تلاش برنمی‌دارند و این روحیه، بزرگترین سرمایه ناملموس این منطقه است، که هیچ بمبی نمی‌تواند آن را نابود کند. این مردم، با الهام از فرهنگ غنی عاشورایی و آموزه‌های ناب اسلامی، هیچ‌گاه در برابر زورگرویی و تجاوز سرخم نمی‌کنند و با توکل به خداوند متعال و اتکا به توانمندی‌های داخلی، از هر آزمون سربلند بیرون می‌آیند.

امروز همه مردم ایران یک‌صدا خود را جنوبی می‌دانند و در اندیشه حمایت از هموطنان خود در برابر تهاجمات ددمنشانه دشمن هستند و این وظیفه دولت و نهادهای مسئول را سنگین‌تر می‌کند. برای کاهش آثار منفی حملات بر معیشت مردم، ضروری است که دولت و نهادهای مسئول، حمایت خود را از کارگران و کسب‌وکارهای آسیب‌دیده به عمل آورند. پرداخت بیمه بیکاری به کارگران بندری، که یک‌باره شغل خود را از دست داده‌اند، اعطای تسهیلات بدون‌بهره و وام‌های قرض‌الحسنه به صاحبان مشاغل خرد و کسب‌وکارهای وابسته به بنادر، و نیز حمایت از خانواده‌های آسیب‌دیده با بسته‌های معیشتی، از مهم‌ترین اقداماتی است که باید در دستور کار قرار گیرد. این اقدامات باید با شفافیت کامل، و با مشارکت معتمدان محلی انجام شود تا اعتماد عمومی حفظ گردد

جنوب ایران، با مناطق راهبردی چون بندرعباس، بوشهر، چابهار، خارک و جاسک و دیگر مناطق، و همجواری با تنگه هرمز، همواره کانون معادلات نظامی و اقتصادی منطقه بوده است و در روزهای اخیر شاهدیم که حکومت متجاوز آمریکا جنوب را هدفی راهبردی برای خود محسوب نموده است. دشمن این حملات را با اهداف متفاوتی به انجام می‌رساند و انگیزه او فلج کردن توان نظامی و موشکی کشور، قطع شریان‌های اقتصادی با هدف صفرکردن صادرات نفت و درآمدهای ارزی، و کنترل بر تنگه هرمز برای نمایش قدرت است، اما غافل است که با اراده فولادین ملت ایران و توانمندی‌های دفاعی ارتش و سپاه پاسداران، اهداف شومش محقق نمی‌شود و به زودی ناچار خواهد شد، چون در مراحل قبل، به شکستی مفتضحانه تن در دهد.

دشمن تصور می‌کند که با بمباران تأسیسات اقتصادی می‌تواند اراده ملی را درهم بشکند، اما این محاسبه ساده‌انگارانه، ریشه در درک نادرست از ماهیت فرهنگی و تاریخی جامعه ایران دارد. ایرانیان در طول تاریخ ثابت کرده‌اند که در برابر تهاجمات خارجی، نه تنها تسلیم نمی‌شوند، بلکه با اتکا به سرمایه‌های اجتماعی و معنوی خود، از هر بحرانی قوی‌تر بیرون می‌آیند و ایران هرگز زیر یوغ بیگانگان نرفته و نخواهد رفت.

بی‌تردید، حملات نظامی خسارت‌های سنگینی به زیرساخت‌های بندری و شبکه اشتغال وارد می‌کند و زنجیره‌ای از بیکاری و فقر را به دنبال دارد. در بندرعباس، ده‌ها هزار کارگر مستقیم در فعالیت‌های تخلیه و بارگیری، گمرک و کشتیرانی اشتغال دارند و صدها هزار نفر دیگر به‌صورت غیرمستقیم از رونق این بندر ارتزاق می‌کنند. در استان بوشهر نیز شیلات، صنایع پتروشیمی و نیروگاه اتمی، ده‌ها هزار نیروی متخصص را در خود جای داده است. چابهار نیز دروازه توسعه شرق کشور شناخته می‌شود و در مسیر تحقق آرزوی دیرینه محرومیت‌زدایی از سیستان و بلوچستان قرار دارد. در کنار آسیب به خاک مقدس کشورمان در این مناطق، تعداد زیادی از صاحبان مشاغل منابع درآمدی خود را از دست می‌دهند. دشمن